

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Amor ceu solers figulus effingit è voce Ioannis, qui est Vox, sacrum
Orpheo, & Lyram in deserto. Anacreonticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Sonus, redux ab antris.
 An Nympha, Nympha, Nympha
 Suspiriosa duris
 E ripibus querelas
 Meas suo dolori
 Tristi recudit aurā?
 Sed fabulosus error
 Vanumque Nympha nomen
 Non est quod hic canoris
 Nunc hospitans cauernis
 Auras imaginosam
 Refingat in querelam.
 Quod his sonat sub antris,
 Id vera veri Verbi,
 Imago veritatis
 Sonora. Viua nescis?
 Vox his sedet latebris,
 Vox veritatis index,
 Vox cui perenne plectrum
 Argutat in canoram
 Linguam lyramque magni
 Verbi, & pios sonores.

**Amor ceu solers figulus effingit è voce
 Ioannis, qui est Vox sacrum Orpheea,
 & Lyram in deserto.**

Anacreonticum.

A Mor choris magister,
 Amor lyris choragus,
 Quam stella multa pingit,
 Ut aureis ocellis,
 Vbi satis superque
 Volubilem reuoluit
 Rotam suis sub alis,
 Rotam suis sub astris;

B ij

Tum

20

Tum Dædalus decori
Is artifex venusti
Quid elegans laboris
Luto è sequace pinsit,
Pinsit, rotam lutumque
Voluit, celer reuoluit
Sub mobili flabello,
Leuique versat aurâ
Leuique versat alâ.
Hinc Orpheum resingit,
Sed Orpheum puerum.
Ut occinat puello
Pulcherrimos triumphos,
Et insuper decoro
Ars elaborat vsu
Plectro lyram maritam.
Vox exit hinc in auras,
Sed non inanis aura,
Qua vana fallat aures.
Vox hac sed æuterni
Interpres alta Vcrbi,
Index pererrat agni,
Agnique purioris
Vox, quæ sibi perennem
Lyram, lyraque plectrum
Ceu Daulias volucris,
Sed non breues in auras
Vbiique de canorâ
Solers figurat aurâ.

Pharisæi Ioannem interrogant,

TV QVIS ES?

Trochaicum.

TV quis es, manus perenni
Cui fuit modens ab imbris?
Tunc magnus ille vates

Qui ei-